
NAMIANOWAĆ (1) *vb pf*

3 pl m pers praet nami(a)nowali.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Orzec coś o kim, uznać [kogo jakiego = że jest]: dworzanyń hołpodarłky y wydz nałch [powiedzieli] yłch wydzyley thich volochow poranyonich y pobythich [...] kthorich ony pobythich namyanowaly od vrzednykow Wyłłnyewyecznych kxyazath. LibLeg 11/157.

Formacje współrdzenne cf MIENIĆ.

Cf NAMIANOWANIE, [NAMIANOWANY]

TK